

[Undervisningsministeren.]

mærkninger, der ledsager Lovforslaget, anbefaler jeg dette til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Stats- og Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal først have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 23. Januar 1903 om en Statstidende, jfr. Lov Nr. 106 af 10. Maj 1912.* Lovforslaget er meget kort, idet det gaar ud paa, at retslige Bekendtgørelser, der ifølge Lovgivningen skal indrykkes i Statstidende, skal for Eftertiden med fuld Retsvirkning kunne optages i Tidenden i en af Justitsministeriet godkendt skematisk Form.

Anledningen til dette Lovforslags Fremkomst er en Forhandling i Folketingets Finansudvalg, som fandt Sted ved Behandlingen af Finanslovforslaget for Finansaaret 1926—27. Folketingets Finansudvalg afholdt et Samraad med Statsministeren, hvori det fremhævede det urimelige i, at de retslige Bekendtgørelser i Statstidende havde et saa mægtigt Omfang hver for sig, skønt det i og for sig var de samme Ting, der stod gentaget Gang paa Gang i disse Bekendtgørelser, hvorfor man fandt, at det vilde være meget ønskeligt her at foretage en Forenkling, saaledes at det, der var fælles for Bekendtgørelserne, blev opført een Gang for alle; det vilde indskrænke den Plads, de optog, og selvfølgelig ogsaa billiggøre denne Form for Bekendtgørelser. Dette Samraad med Statsministeren gav Anledning til, at der i Juli forrige Aar under Justitsministeriet blev nedsat et Udvalg til at overveje en saadan Forenkling af Bekendtgørelserne i Statstidende. Dette Udvalg har nu den 28. Januar i Aar afgivet en Betænkning, som findes vedføjet dette Lovforslag, og der er her anvist en Fremgangsmaade, som vil muliggøre den Forenkling, som man fra alle Sider i Finansudvalget ønskede. Det vil imidlertid være nødvendigt i den Anledning at foretage en Lovændring, der gaar ud paa, at Bekendtgørelserne har Retsvirkning, naar Justitsministeriet har godkendt deres Form.

Naar jeg paa dette sene Tidspunkt af Samlingen fremsætter Lovforslaget, er det i det Haab, at ligesom der i sin Tid var Enighed i Finansudvalget, vil der ogsaa her i Tinget være Enighed om denne lille Reforms Gennemførelse, fordi den betyder et Skridt i den rigtige Retning, en Forenkling og Billiggørelse af disse Bekendtgørelser.

Idet jeg henviser til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og navnlig til den af Udvalget afgivne Betænkning, skal jeg

herved anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Dernæst skal jeg have den Ære i min Egenskab af Landbrugsminister at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til og Ændringer i Lov Nr. 81 af 29. Marts 1924 om Oprettelse af Husmandsbrug og Lov Nr. 149 af 1. Juli 1927 om Tillæg til og Ændring i nævnte Lov.* Dette Lovforslag vedrører en særlig Form for Udstykning af Jord, nemlig Udstykning i tyndt befolkede Egne af Landet, og jeg ønsker ikke her at lægge Skjul paa, skønt det ikke staar udtrykkelig nævnt i Lovforslaget, at ved „tyndt befolkede Egne“ af Landet er der særlig tænkt paa visse Egne i de sønderjydske Landsdele. Ikke alle Egne i de sønderjydske Landsdele, ikke Østkysten og ikke den nordlige Del, men navnlig den sydlige, midterste og vestlige Del af Sønderjylland, hvor Befolkningmængden jo, som ærede Medlemmer vil vide, er meget ringe. De sønderjydske Landsdele har jo deres egen Historie, og Befolkningen der har haft en mindre Tilvækst end i de øvrige Dele af Landet. Endvidere er Forholdet dette, at der i de Egne, som der her tænkes paa, ligger betydelige Jordarealer praktisk talt uudnyttede hen, i hvert Fald udyrkede. Den, der færdes i disse Egne, vil bemærke, hvor langt der er fra Gaard til Gaard og fra Hus til Hus, og navnlig vil man, hvis man fjerner sig fra de nyanlagte Amtsveje, finde, at der er store Arealer af, om jeg saa maa sige, Bagjord, der er meget lidt udnyttet, og som for øvrigt er til at faa for en billig Pris. Det vilde da være ønskeligt, om der blev truffet Foranstaltninger til, at Udstykningen i særlig Grad kunde fremmes i saadanne Egne. Men Lovforslaget er ikke affattet saaledes, at det blot gælder Sønderjylland; hvis der skulde være andre Steder i Landet, hvor der ogsaa er en særlig tynd Befolkning, skal Loven ogsaa kunne anvendes i disse Tilfælde.

Lovforslaget gaar da ud paa, at der i de to kommende Finansaar til dette Formaal anvendes indtil 2 Mill. Kr. aarlig af den Bevilling, der allerede er givet til Udstykning til Husmandsbrug. Der er altsaa ikke her Tale om nogen Forøgelse af Bevillingerne. Ærede Medlemmer vil erindre, at vi ved Revisionen af den saakaldte gamle Husmandslov — hvis jeg tør bruge dette Udtryk i Sammenligning med Husmandsloven af 1919 — i forrige Samling nedsatte Beløbet, idet vi gik ud fra, at der ikke vilde blive Brug for saa store Beløb. Det har nu vist sig i Aar, at end ikke dette nedsatte Beløb har der været fuld Anvendelse for, der er et